

ANG**Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

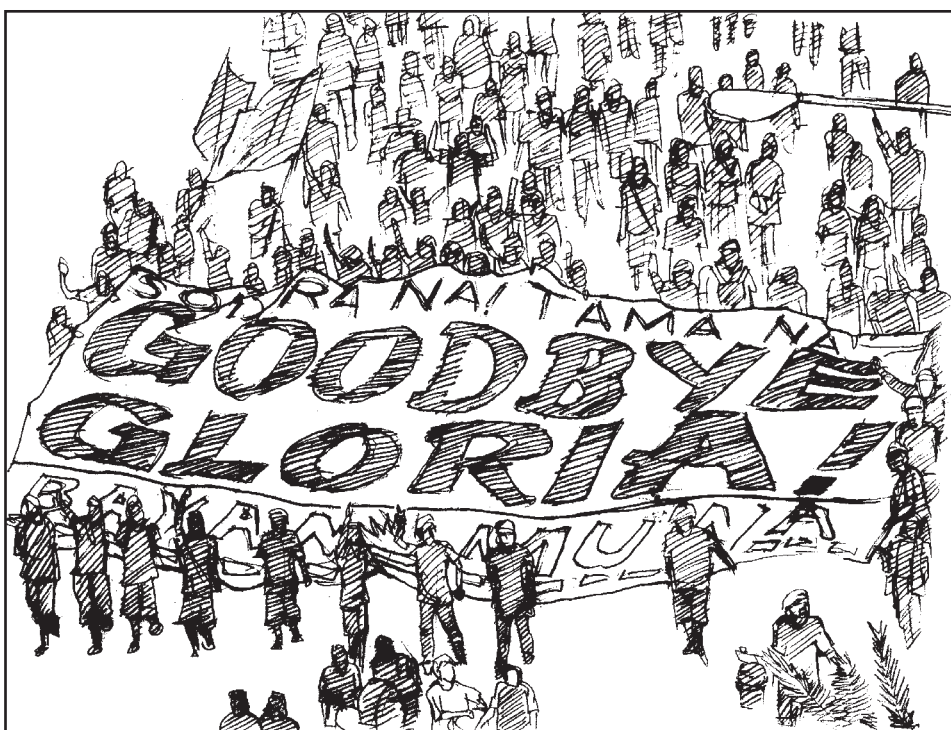
Taon XXXVI Blg. 14
Hulyo 21, 2005
www.philippinerevolution.org

Editoryal

Palakasin pa ang kilusan para patalsikin si Arroyo

Lalong bumibilis ang pagbulu-sok ng naghaharing pangkating Arroyo. Ibayong lumalala ang pagkakahiwalay nito sa mamamayan at lumalawak ang panawagan para pagbitiw o pabagsakin na ang paghaharing Arroyo. Kaalinsabay, sumisigla ang pagsusulong ng rebolusyonaryong kilusan. Maging ang pamimilit nitong manatili sa kapangyarihan ay lalo lamang nagpapalala sa pagkakaagnas ng rehimen at nagpapatindi sa krisis ng naghaharing sistema. Nagbibigay ito ng higit na pagkakataon para sa ibayong pagsusulong, pagpapalakas at pagpapalalim ng kilusan para sa pagpapatal-sik kay Arroyo.

Ang nakaraang dalawang linggo ay kinakitaan ng pagsambulat ng dati nang maigting na mga biyakan at bangga sa sentro mismo ng paghahari. Isang napakabigat na dagok sa pangkating Arroyo ang sabay-sabay na pagbibitiw noong Hulyo 8 ng 10 myembro ng gabinete na nangangasiwa sa iba't ibang pangunahing sosyo-ekonomikong sangay ng gubyerno. Unti-unti na silang nagsisiwalat ng

nalalamang maraming kriminal, anti-mamamayan at antinasyunal na sikreto ng rehimen at nagbabantang ibubulgar nila ang lahat sa tamang panahon.

Mabilis na nagigiba ang naghaharing koalisyon. Kumalas na sa pangkating Arroyo ang presidente ng senado at isang panig ng Partido Liberal, isang mahalagang

haligi ng naghaharing koalisyon. Hindi sumasapat ang milyun-milyong pisong pondong panuhol upang panatilihin ang katapatan ng lahat ng mga pulitikong kapartido at kaalyado ni Arroyo. Nag-atras na rin ng suporta at nananawagan ng pagbibitiw ni Arroyo ang makapangyarihang bahagi ng malaking burges kumprador.

Mga tampok sa isyung ito...

Senyales ng napipintong wakas ng rehimen ng Arroyo

PAHINA 3

Pagkakatatag ng MRLO

PAHINA 7

G8: Dagdag na pahirap at insulto

PAHINA 12

Laganap ang pagkadisgusto sa hanay ng militar at pulisya, laluna sa hanay ng mga karaniwang sundalo at nakababatang upisyal. May mga matataas na upisyal ng AFP na naghihintay na lamang ng tamang panahon para kumalas kasama ang malalaking pwersa. Lantaran ang paglaban ng malaking bilang ng mga retiradong upisyal.

Maging ang US ay napipilitan nang dumistansya sa lalong nagiging inutil na papet nito, habang pinipiga pa rin ang kayang mapiga mula rito, at tahimik na nagbabalangkas ng mga solusyon na inaasahang hindi gaanong makaya-yanig sa naghaharing sistema.

Araw-araw, kundi man oras-oras ay lumalala ang paralisis ng reaksyunaryong gubyrno. Wala nang ina-atupag ang Malakanyang kundi salagin ang tumitinding pagkamuhi at mga batikos ng mamamayan at mga kalaban nito sa pulitika, patuloy na maglubid ng mga palusot sa naglilitawan pang maraming kasalanan at baho ng rehimen at magpakulo ng iba't ibang pakana para siraan ang mga kumakalaban sa rehimen at guluhin ang mga isyu. Inilulunsad nito ang samutsaring pakitang-taong gimik para pilit na

pagandahin pa ang pagmumukha ni Arroyo na tinatapak-takapan na sa kalye.

Sa paghahanap nito ng iba't ibang paraan para malusutan ang mga pananagutan nito, pigilin ang malawakang pag-aalsa ng mamamayan, maiwasang tuluyang mahatulan ng bayan at mapanatili hangat maaari ang sarili sa kapangyarihan, kabi-kabila ang pagtatangka ng naghaharing rehimen na maghain ng iba't ibang mga panukala para umano'y masolusyunan ang krisis. Inililihis nito ang atensyon ng bayan sa mga panukalang Chacha o pag-amyenda ng saligang batas at panukalang Truth Commission, habang hinahamon naman ang oposisyon na idaan na lamang sa proseso ng *impeachment* ang pagreresolba ng mga usapin. Inaasahan ng rehimen na makokontrol pa nito ang gayong mga pamamaraan.

Ngunit ang sitwasyon ay matalagal nang humulagpos sa kontrol ng naghaharing pangkating Arroyo. Ang akala nito ay ganap nitong mapipigilang sumingaw ang mabahong katotohanan, kaya pa nitong lituhin ang isip ng mamamayan at idiskaril ang mga pagkilos laban

dito, at sa gayo'y maaari pa nitong patagalin ang pagkapit sa poder.

Lumalakas ang paghugos ng kilusang protesta at mga panawagan para sa pagpapataksik sa rehimen. Mula noong Hunyo, lumawak at dumami ang mga porma, at ibayong lumakas, lumaki at tumindi ang mga kilos-protesta sa Metro Manila at sa iba't ibang rehiyon, kabilang na sa Cebu—ang ipinangangalandakang balwarte ni Arroyo. Ipinakikita ng naglalakihang mga raling ito ang lawak ng pagkamuhi ng mamamayan sa rehimen.

Hindi mapipigilan ng anumang pagbabanta, panloloko at anumang pagmamaliit ng rehimen ang pagdagsa ng mamamayan sa lansangan at ang kanilang tuluy-tuloy na paglulunsad ng iba't ibang porma ng protesta sa araw-araw.

Ngunit kailangan ang buong rumaragasang lakas at matinding hambalos ng dambuhalang kilusan ng mamamayan upang tuluyang maibagsak ang rehimeng nagmamatigas sa pwesto.

Kailangan ng ibayo pang pagtutulungan at puspusang pagkayod ng mga progresibo at rebolusyonaryong pwersa katuwang ang malawak na nagkakaisang prenteng anti-Arroyo upang tipunin at ibuhos sa lansangan ang namuong lakas ng mamamayan. Kailangang dagdagan pa ang mga pagsisikap para palawakin at palakasin nang ilang ulit ang kilusang masa at nagkakaisang prenteng anti-Arroyo at higit na pabilisin ang kumpas ng mga protesta. Ang walang humpay na paglakas ng kilusang masang anti-Arroyo ang lalo pang makahihikayat sa mas malaking bilang ng mamamayan na lumahok sa mga protesta, at makeengganyo sa iba pang impluwensyal na sektor at pwersa na manindigan at kumilos para patalisin ang paghaharing Arroyo.

Ang lakas ng kilusang masang anti-Arroyo ang siya ring lilikha ng

Taon XXXVI Blg. 14 Hulyo 21, 2005

Ang *Ang Bayan* ay inilalabas sa wikang Pilipino, Bisaya, Iloko, Hiligaynon, Waray at Ingles.

Maaari itong i-download mula sa Philippine Revolution Web Central na matatagpuan sa:

www.philippinerevolution.org

Tumatanggap ang *Ang Bayan* ng mga kontribusyon sa anyo ng mga artikulo at balita. Hinihikayat din ang mga mambabasa na magpaabot ng mga puna at rekomendasyon sa ikauunlad ng ating pahayagan. Maaabot kami sa pamamagitan ng email sa: angbayan@yahoo.com

Nilalaman

Editoryal

Ibayong isulong, palakasin at isulong ang kilusang pagpapataksik	1
Napipintong wakas ng rehimeng Arroyo	3
Mga protesta sa loob at labas ng bansa	5
Mga biro, ringtone at blog	6

Koresponsal

Pagkakatatag ng MRLO	7
Rebolusyong agraryo sa Quezon	8
Kontraktwalisasyon	10

Sa ibayong dagat

G8: Dagdag na pasanin at insulto	12
Apat na bomba, sumabog sa London	13

Balita	14
---------------	-----------

Ang *Ang Bayan* ay inilalathala dalawang beses bawat buwan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas

mas malaki pang bitak sa naghaharing pangkatin, kakabig o magnunyalisa sa mas marami mula sa mga nananatiling tagasuporta ni Arroyo sa kongreso at iba pang sangay ng guberno at magbabagbag sa kontrol ni Arroyo sa AFP at PNP. Maging ang epektibidad ng *impeachment* bilang larangan ng pakikibakang anti-Arroyo ay magmumula sa naabot na lakas at kapangyarihan ng kilusang talsik sa labas ng kongreso.

Kaalinsabay ng pagsasama at pagkukumbina sa iba't ibang mga taktika at aktibidad, kailangan ding bigkisin ang pinakamalawak na hanay ng kilusang anti-Arroyo sa pangangailangan ng kagyat na mga solusyon sa mga pinakasaling suliranin ng mamamayan, laluna ng mga batayang masa, at sa narapat na kagyat na kaayusang ipapalit sa bulok, papet at pasistang paghahari ng kasalukuyang rehimen.

Bunga ng masiglang paglahok sa kilusang anti-Arroyo ng militanteng organisadong masa at ng pinakamalawak na hanay ng mamamayan, laluna sa mga batayang sektor ng lipunan, maigigigiit nila ang pangangailangan ng makabuluhang mga solusyon sa mga saligang problema at sa kanilang partikular na mga kahilingan at maiuugnay nila ang kanilang mga pakikibaka sa pangkalahatang pakikibaka para patalsikin ang rehimen ng Arroyo. Sa gayon, may katiyakan na magkakaroon ng lalim ang malawak na kilusang pagpapatal-sik kay Arroyo at ang anumang alternatibo sa bulok, papet at pasistang rehimen ay mas makatutugon sa mga pambansa at demokratikong adhikain ng nakararaming naghihikahos at ng buong sambayanan at di na lamang ng iilang papalit sa reaksyunaryong paghahari. **AB**

Senyales ng napipintong wakas ng rehimen ng Arroyo

Tila bagyong rumagasa sa Malakanyang ang mga pangyayari noong Hulyo 8. Noong umaga, pitong antas-gabinete at tatlong pinuno ng mga ahensya ang nagbitiw sa kanilang pwesto at nanawagang magbitiw na rin si Gloria Arroyo. Iginiit ng sampu na wala na sa moral na katayuan ang pangulo para mamuno sa guberno.

Nagpahayag sila ng kahan-daang pumaloob sa anumang ligal na proseso at isiwalat ang lahat ng mga nalalaman nilang katiwalian sa guberno upang mailantad ang katotohanan at mapatalsik na si Arroyo. Malaki ang galit ng sampu kay Arroyo lalupa't sila ang sinisi nitong nagpakana sa palpak na paghingi nito ng tawad noong Hunyo. Ibinunyag din ng sampu ang pag-uusap sa gabinete sa opsyon ng paggamit ng dahas laban sa kilusang pagpapatal-sik kay Arroyo.

Sunud-sunod na gumuho ang mga haliging ilang araw pa lamang ang nakararaan ay buong-tatag na nanindigan para sa administrasyon. Bandang tanghali, isang paksyon ng maka-administrasyong Partido Liberal ang nagatras ng suporta, nanawagan sa pagbibitiw ni Arroyo at nagpahayag ng pagsuporta sa kasong *impeachment* laban sa kanya.

Dakong hapon, naghayag na rin si dating Pres. Corazon

Aquino ng kanya ring panawa-

gang bumaba na si Arroyo.

Di na rin nagpaiwan ang Makati Business Club, grupo ng mga negosyanteng dating bukal ng suporta para sa rehimen. Nakiisa na rin ang pamunuan ng grupong ito sa panawagan ng mamamayan na pagbitiwin si Arroyo.

Habang nagaganap ang mga ito, nagtipun-tipon naman sa Makati ang iba't ibang grupong oposisyon at mga progresibong organisasyon upang igiit ang pagalis ni Arroyo sa pwesto.

Animo'y Byernes Santo sa Malakanyang noong araw na iyon. Mukhang nagmukmok ang presidente at hindi nagpaaninag sa mga kamera ng midya. Nagkumahog ang mga tauhan ng Palasyo sa pangangalap ng suporta para sa pangulo at pagpapalabas sa midya na hindi natitinag si Arroyo. Buong maghapo'y walang ginawa ang pinakamasusugid na tauhan ni Arroyo sa

gabinete at kongreso kundi magdaos ng mga *press conference* upang salagin ang epekto ng nangangalit na bagyo sa labas ng Palasyo.

Bago sumapit ang gabi, sumulpot sa Malakanyang si dating Pres. Fidel Ramos upang magpahayag naman ng suporta sa administrasyon. Inihapag niya ang suhestiyong baguhin ang konstitusyon bilang solusyon sa kasalukuyang krisis sa pulitika at big-

yan ng maayos na palusot sa kanyang mga pananagutan ang kriminal na si Arroyo. Bahagi ng “pakanang Ramos” ang transisyon tungo sa parlamentaryong sistema ng paggugubyrno, pagtawag ng eleksyon sa loob ng anim na buwan at tahimik na pagbibitiw ni Arroyo sa poder.

Ilang araw pa, walang kahihiyang inilako ni Jose de Venecia ang planong ito sa lahat ng mga tradisyunal na partidong pulitikal. Kapwa nag-aambisyong maging *prime minister* sina Ramos at De Venecia kaya gayon na lamang ang pagtutulak nila ng sistemang parlamentaryo.

Sinagpang ni Arroyo ang panukalang Chacha para ilihis ang atensyon ng mamamayan ngunit hindi niya ito tinatanggap bilang kumpromiso at planong pang-atras. Iginigiit pa rin niya na patuloy siyang uupo sa kapangyarihan hanggang sa pagtatapos ang kanyang termino sa 2010. Agad ring kinundena ng mga progresibong grupo, oposisyon at simbahang Katoliko ang naturang pakana.

Habang umiinit ang paligsahan, inabangan ng lahat ang magiging tindig ng Catholic Bishops’ Conference of the Philippines (CBCP) kaugnay ng usapin noong Hulyo 10. Taliwas sa naunang mga ugung-ugong, hindi nakiisa ang mga obispo sa pagpapabitiw kay Arroyo. Gayunman, hindi rin sila nagpahayag ng paghadlang sa panawagang pagbibitiw.

Oportunistang sinakyan ng Malakanyang ang paninimbang ng CBCP. Nagpahayag si Arroyo ng pasasalamat sa mga obispo. Pinalalabas niyang pagpanig sa kanyang gubyrno ang pahayag ng simbahan. Ngunit ilang araw lamang ang lumipas ay inilinaw ng mga obispo na ang kanilang pahayag ay hindi pagtatanggol kay Arroyo. Katunayan, ang naturang pahayag ng mga obispo ang tinuntungan ni

Kapit-tuko talaga

“**P**inapapatay ni Joseph Estrada si Gloria Arroyo, pati na rin si Fidel Ramos at gusto rin nitong ipitin ang Kaliwa.” Ito ang walang kakurap-kurap na “ibinunyag” ni Gov. Luis “Chavit” Singson noong Hulyo 14 sa pinakahuli at pinakapalpak na pagtatangkang ilihis ang atensyon ng mamamayan sa mga krimen ni Arroyo. Bilang patunay, nag-imbento si Chavit ng pekeng *tape* kung saan maririnig ang boses ni Estrada na nakikipag-usap sa isang di kilalang lalaki kaugnay sa naturang mga plano. Nitong Hulyo 20 naman, naglabas ang PNP ng isang CD na naglalaman diumano ng pag-uusap sa pagitan nina Gregorio “Ka Roger” Rosal at isang upisyal ng PKP tungkol sa umano’y planong paglulunsad ng BHB ng isang “milagro” kasabay ng malaking rali na nakatakda sa SONA ni Arroyo sa Hulyo 25. Kung hindi lamang lubhang nakaiinsulto sa talino ng mga tao, sobrang nakatatawa sana ang mga kwentong kutserong ito.

Bahagi lamang ang mga gawa-gawang kwento na ito sa kabuuang kampanyang propaganda na nakatuon sa pagpapanatili kay Arroyo sa poder. Kasabay nito, nariyan ang kampanyang paninira laban sa kanyang mga kalaban sa pulitika at ang kanyang kampanyang pagpapaganda.

Pangunahing nakatutok sina Mike Defensor at Raul Gonzales sa kampanyang paninira. Halos hindi na humihinga ang dalawang ito sa pang-iinsulto at pagsasaboy ng mga kasinungalingan na kahit ang artistang si Kris Aquino ay hindi nakaligtas.

Kaalinsabay, malaki at importante ang papel ni Lupita Kashiwara, bantog na direktor ng mga pelikula at ang kanyang mamahaling kumpanya na nakabase pa sa Hongkong at ni Marita Jimenez, dating *campaign manager* ni Arroyo sa kampanyang pagpapaganda. Walang tigil ang pagsisikap ng dalawang ito sa pag-asang matatabunan pa ang nakasusulasok na baho ng rehimen at mapagaganda pa ang rehimen sa mata ng sambayanan. Habang dinidirihe ni Kashiwara ang lahat ng mga pampublikong pagpapakita ni Arroyo (kabilang ang kanyang huwad na paghingi ng tawad at pamamasyal sa tabi ng Manila Bay), abala naman si Jimenez sa pag-oorganisa ng mga “pagbisita sa Malakanyang” ng lahat ng may utang sa pulitika at mga pakitang-tao na pagtitipon para palabasing marami pang sumusuporta kay Arroyo at epektibo pa siyang nakapaggugubyrno.

AB

dating pangulong Aquino nang ulitin niya ang panawagang magbibitiw na si Arroyo.

Sa sumunod pang mga araw, sunud-sunod na ring nagpahayag ng pag-atras ng suporta ang mga lokal na pulitiko laluna sa Visayas. Pinakamalaking sampal kay Arroyo ang pagtanggig ng mga pulitiko sa Cebu, na sila ay “bayang makaroy” at ang pagbaligtad ng

ilang gobernador, alkalde at partidong pulitikal sa Iloilo, Aklan, Samar at Leyte. Inaasahang habang tumatagal, dadami pang lokal na upisyal ang bibitiw sa rehimen.

Tuluy-tuloy din ang pagbibitiw ng ilan pang myembro ng gabinete at mas nakabababang-antas na upisyal. Kabilang sa mga nadagdag

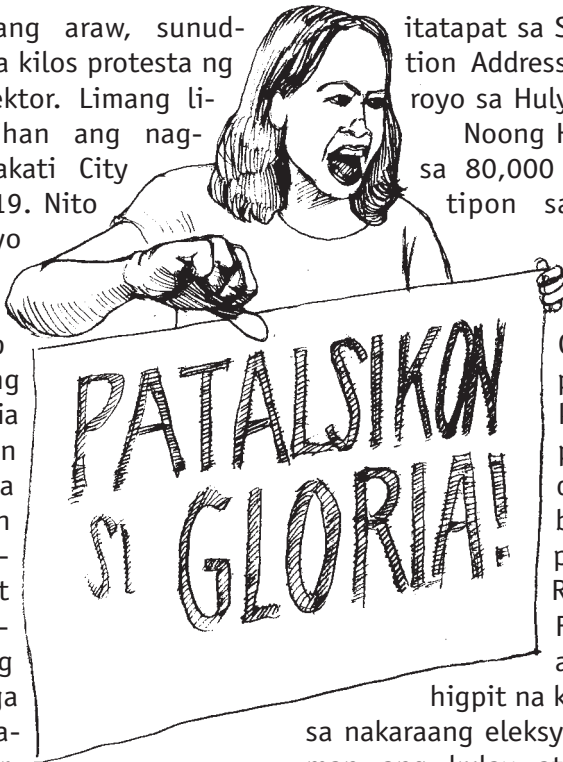
sundan sa “*Senyales...*”, pahina 5

ANG BAYAN Hulyo 21, 2005

Mga kilos protesta sa loob at labas ng bansa

Palaki at paparami ang mga rali na naidadaos hindi lamang sa Metro Manila kundi pati sa malalaking syudad at sentrong bayan sa buong kapuluan at maging sa mga pangunahing syudad sa labas ng bansa kung saan marami ang mga Pilipino. Ito ay sa kabila ng pagmamaliit at pangungutya ng rehimeng Arroyo sa naturang mga rali at sa mga nag-oorganisa nito. Pinasisinungalingan ng mga pagkilos na ito ang sinasabi ng rehimen na pagod na ang mamamayan sa pagdalo sa mga rali kung kaya't hindi na kailanman magkakaroon ng panibagong pag-aalsang bayan. Napatunayan din na hindi kailanman maloloko ang mamamayan sa ipinagkakalat ng PNP na katawa-tawa at malayo sa katotohang impormasyong guguluhin ng Bagong Hukbong Bayan kundi man ng teroristang Abu Sayyaf ang mga pagtitipon.

Nitong ilang araw, sunud-sunod ang mga kilos protesta ng iba't ibang sektor. Limang libong kababaihan ang nag-martsa sa Makati City noong Hulyo 19. Nito namang Hulyo 20, naglunsad ng *noise barrage* sa loob ng dalawang oras ang Gloria Step down Movement sa Cubao, Quezon City, sa Maynila, Malabon at iba pang lunsod sa buong bansa. Ang mga ito ay paghahanda sa koordinadong pambansang pagkilos na

itatapat sa State of the Nation Address (SONA) ni Arroyo sa Hulyo 25.

Noong Hulyo 13, aabot sa 80,000 ang nagtipuntipon sa Makati City upang muling igiit ang pagbibitiw ni Gloria Arroyo sa poder. Sa kauna-unahang pagkakataon, dumalo at nagbigay ng talumpati si Susan Roces, byuda ni Fernando Poe Jr, ang pinakamahirap na karibal ni Arroyo sa nakaraang eleksyon. Magkakaiba man ang kulay at grupo, samang nagpahayag ang mga rali-

yista ng kanilang pagkamuhí kay Arroyo sa pamamagitan ng mga talumpati, tula, kanta, sayaw, galaw at sigaw.

Sa pagtatangkang pigilin ang pagbuhos ng suporta para sa rali mula sa mga kalapit na prubinsya, nagtayo ang PNP ng mga tsekpoynt sa pangunahing mga lansangan papasok ng Metro Manila. Arbitrario nitong hinarang ang mga sasakyang pinaghihinalaan nilang nagdadala ng mga raliyista sa Makati City. Aabot sa 67 dyip at ilang bus na may lulang mga raliyista ang hinarang ng mga sundalo at pulis sa walang katuturang mga dahilan. May mga banta ng pang-aaresto ang lokal na guberno ng Maynila sa sinumang dadalo sa rali. Sa araw ding iyon, inaresto ng PNP ang organisador ng Bayan Muna na si Protacio "Jesi" Carandang sa Sta. Ana, Maynila habang nagtatawag siya sa mga residente roon na sumama na sa rali sa Makati.

Bago ito, nagkaroon ng mga pagkilos ang iba't ibang sektor. Naglunsad noong Hulyo 8 ng malawakang *walk-out* sa mga pampublikong paaralan ang mga kasapi ng Manila Public School Teachers Association (MPSTA) at Alliance of Concerned Teachers (ACT). Bumuo naman ng mahabang *human chain*

"Senyales...", mula pahina 4

ay sina Presidential Adviser on Poverty Alleviation na si Vicky Garchitorena at ang Special Adviser on Investments na si Corazon Guidote.

Tuluy-tuloy din ang paglalabas ng mga manipesto at pahayag ng mga estudyante, propesyunal at iba pang sektor laban kay Arroyo.

Samantala, ang lumalalang bitak sa hanay ng administrasyon ay nagpapalaki rin ng pag-asa para gumulong ang proseso ng *impeachment*. Sa pinakahuling tantya ng oposisyon, 75-80 nang kongresista ang susuporta sa *impeachment* at gayo'y hindi na mahihi-

rapang abutin ang kinakailangang bilang na 79 upang awtomatiko nang maipasa sa Senado ang kaso.

Upang makapagdagdag ng panggulo sa prosesong *impeachment* at makapagdiskaril sa mga pagkilos-masa para sa pagpapatalsik sa kanya, sinagpang ni Arroyo ang panukala ng Bishops-Businessmen Conference para sa pagbubuo ng isang Truth Commission. Agad itong tinanggihan ng mga kalaban niya sa pulitika at ng mga progresibo. Maging ang CBCB ay tumangging lumahok sa proseso.

Anu't anuman, lantad na lantad na sa publiko ang malalaking bitak sa naghaharing pangkatin. **AB**

ang mga kabataan-estudyante sa iba't ibang paaralan. Liban pa rito ang paglulunsad ng mga aksyong protesta ng mga manggagawa sa kani-kanilang pabrika at sa mga ahensya ng guberno.

Sa Visayas. Pinasinungalingan ng mamamayan sa Cebu, Negros at Panay—mga lugar na iipinangangalandakang balwarte ni Arroyo—na sila ay para sa patuloy na panunungkulan ng huwad na presidente.

Kaisa sa mga raliyista sa Makati City, sinugod ng 2,000 Cebuano ang ipinamaraling “Malakanyang sa Sugbo” sa Aduana Port, Cebu City. Marahas na binuwag ng PNP ang rali. Ilan sa mga nagrali ang nasugatan, ngunit hindi nagpatinag ang kabuuan. Samantala, sa Fuente Osmena, naglunsad ng hiwalay na rali ang 200 kasapi ng Laban ng Masa.

Aabot sa 3,500 katao ang nagtipun-tipon sa Iloilo City, Aklan at Capiz noong Hulyo 13.

Sa Mindanao. Daan-daan ang nagrali at bumatikos sa pagtitipon ng mga pulitikong maka-Arroyo sa isang hotel sa Davao City noong Hulyo 12. Isang libo naman ang nagtipon sa isang “raling pangkultura” noong Hulyo 13.

Sa Cagayan de Oro, daan-daan ang nagmartsa sa araw ding iyon. Sa Koronadal, South Cotabato, sinimulan naman ang kampanya ng pangangalap ng mga lagda para sa pagbibitiw ni Arroyo. Maliban sa South Cotabato, mag-iipon sila ng mga lagda sa Sultan Kudarat at Sarangani.

Nagkaroon din ng mga rali at iba pang aksyong masa sa General Santos, Kidapawan, Koronadal, Iligan, Malaybalay at Marawi.

Sa ibayong dagat. Inilunsad ng mga migranteng Pilipino ang International Day of Action kasabay ng rali sa Makati. Nagkaroon ng mga pagkilos sa Vancouver, Toronto at Montreal sa Canada, sa New York, Seattle, Los Angeles at San Francisco sa US, sa Hong Kong, Taiwan at Macau, sa United Arab Emirates at Qatar sa Middle East, New Zealand, Switzerland, The Netherlands, Belgium, Luxembourg, Italy at United Kingdom.

Nabahiran ng dahas ang isa sa kanilang mga rali nang bugbugin ng dalawang upisyal at dalawang gwardya ng Philippine Consulate sa Jedda, Saudi Arabia ang isang organisador ng Migrante International habang mapayapang nagpipiket noong Hulyo 16. Marin itong kinundena ng mga migrante.

AB

Mga biro, ringtone at blog

Kasabay ng paglakas ng kilusang magpapatalsik kay Gloria Arroyo sa poder, dumarami rin ang mga porma at paraan ng mga protesta ng mamamayan. Mula sa simpleng pagpapatugtog ng mga “Gloria-Garci” tape at pag-iimbento ng sarisaring mga kanyaw at *ringtone* hanggang sa paglalathala ng masasaklaw na artikulo at paliwanag ng mga indibidwal at grupo, naipananawagan ng mamamayan ang magpapatalsik kay Arroyo kasabay ng kanilang mga gawain sa araw-araw. Gamit ang mga elektronikong paraan tulad ng *cellphone* at *internet*, mabilis nilang naisisiwalat ang pinakahuling mga balita. Nakapagpapalitan din sila ng mga kurokuro, mga pahayag at komun na mga sentimyen-tro.

Isa na sa pinakapopular at pinakanakaaaliw na porma ng protesta ang paglaganap ng mga kanyaw at biro na pinagpapasa-pasahan sa pamamagitan ng *cellphone* at *internet*. Direktang kumukutya ang mga ito hindi lamang kay Arroyo kundi sa mga institusyon diumano ng demokrasya na mariing ipinagtatanggol ng rehimen.

May katumbas na biro ang bawat pihit ng mga usapin sa pulitika. Nang unang lumabas ang mga “Gloria-Garci” tape at tumanggi si Arroyo na aminin na siya nga ang kausap ni Garcillano, kumalat ang birong ayaw niyang magsalita at baka raw “mabosesan” pa siya. Nang kundenahin ni Susan Roces ang huwad na paghingi ng tawad ni Arroyo at binanggit na ang “mandaraya ay kapatid ng magnanakaw”, kumalat ang birong hiwalay na ang mag-asawang Gloria at Mike Arroyo dahil natuklasan nilang magkapatid pala sila. Kaugnay ng pagkakasangkot ng mga kapamilya ni Arroyo sa iskandalo sa hweteng, giliw na giliw na ipinagkalat ng mga manunulat ang presensya umano ng tatlong halimaw na naninirahan ngayon sa

sundan sa “Biro...”, pahina 7

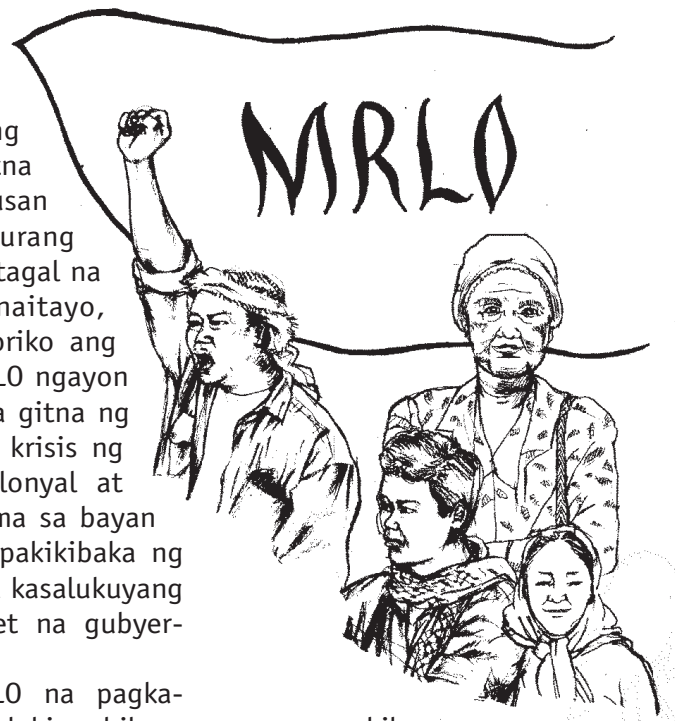
Pagkakatatag ng MRLO

I nianunsyo noong Hunyo 27 ng National Democratic Front-Mindanao ang pagkakatatag ng Moro Resistance and Liberation Organization (MRLO). Ang MRLO ang pambansa-demokratikong lihim na organisasyong masa ng mamamayang Moro at ika-16 na aliyadong organisasyon ng National Democratic Front of the Philippines (NDFP). Ang kongreso ng pagtatatag na idinaos sa Central Mindanao ay dinaluhan ng 25 delegado mula sa 13 etno-linggwistikong grupong bumubuo ng mamamayang Moro—ang Tausug, Maguindanao, Maranao, Yakan, Iranun, Kalagan, Sangil, Samal, Pullun/ Jamma Mapun, Kalibugan, Badjao, Molbuganon at Palawani. Inihalal na tagapangulo ng MRLO si Kasamang Hassan al-Banna, isang Maguindanao.

Ang MRLO ay nagmula sa Moro Revolutionary Organization (MRO)

na itinatag noong dekada 1980 sa gitna ng malawak na kilusan laban sa diktadurang Marcos. Bagamat matagal na itong dapat na naitayo, napapanahon at istoriko ang pagkakatatag ng MRLO ngayon dahil iniluwal ito sa gitna ng ibayong tumitinding krisis ng naghaharing malakolonyal at malapyudal na sistema sa bayan at nagngangalit na pakikibaka ng mamamayan laban sa kasalukuyang reaksyunaryong papet na guberno.

Layunin ng MRLO na pagkaisahin ang pinakamalaking bilang ng Bangsamoro sa pagsusulong ng pakikibaka para sa pagtatamo ng kanilang karapatan sa sariling-pagpapasya at iba pang demokratikong karapatan kasabay ng pakikiisa at pagsasanib nila sa rebolusyo-

naryong pakikibaka ng buong sambayanang Pilipino para sa pagkakamit ng pambansang kalayaan at demokrasya. Alinsunod rito, oorga-

sundan sa "Moro", pahina 8

"Biro...", mula sa pahina 6

Malakanyang—ang aSAWA, BAYAWak at ANAKonda. Habang tumatagal si Arroyo sa poder, lalong nagiging malupit at brutal ang mga pangungutya sa kanya.

Kasabay ng mga biro ang pagdami ng mga *ringtone* na gumagamit sa kilalang-kilalang boses nina Arroyo at Garcillano. Pinakauuna at pinakasikat na rito ang *ringtone* na pinamagatang "Buking" na naglalaman ng linyang "Hello, hello Garci?" at "So will I still lead by one million?" (Mangunguna pa rin ba ako nang isang milyon?) sa saliw ng nakaiindak na tugtog. Sa sobrang patok ng *ringtone* na ito, makailang beses na bumagsak ang kompyuter na pinaglagakan ng tugtog dahil sa dami ng sabay-sabay na nais kumuha nito sa *internet*. Sa "Susan" *ringtone* naman,

animo'y sinagot ang "I am sorry" ni Arroyo ng "Hindi ko tinatanggap ang iyong *sorry!*" ni Susan Roces sa saliw ng isa pang nakakasayaw na tugtog. Ilang dosenang *ringtone* na ang nalikha mula sa mga patok na mga pahayag kapwa nina Arroyo at Susan Roces.

Dagdag sa mga *ringtone* at biro, dumarami na rin ang *web logs* o "blogs," mga talaarawan sa *internet* na maya't maya'y naglalathala ng mga kwento, saloobin at iba pang bagay na nais ibahagi ng nagmamantine ng mga ito. Lumaganap na ang mga "blog" na naglalaman ng mga salaysay, kwento at mga kurokuro na nakatutok sa pinakahuling kabanata sa naaagnas nang rehimeng Arroyo. Hindi lamang minsan kundi ilang beses sa isang araw nadadagdagan ng mga bagong ulat o kwento ang mga *blog*. Karamihan sa mga pinakakapaki-pakinabang

na "blog" ay minamantine ng mga indibwal at grupo ng mga mamamahayag na naglalahad ng mga kwento sa likod ng mga balita. Marami sa mga kwentong ito ay mga detalyado at maseselang panloob na impormasyon tungkol sa mga pangyayari sa Malakanyang at iba pang sentro ng paghahari at makapangyarihang institusyon sa bansa, na hindi na nailalabas sa mga tradisyunal na masmidya.

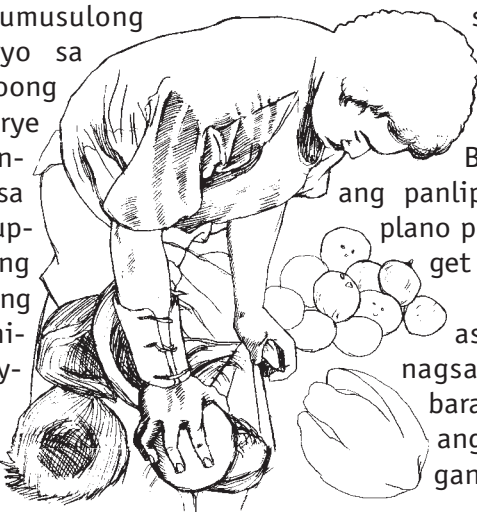
Mayroong mga "blog" na minamantine ng mga progresibo na nagbibigay-linaw sa iba't ibang isyung pambansa at mga abugado na nagbibigay ng pagsusuri sa mga ligal na usapin. Mayroon ding mga "blog" ang mga makata, mga ordinaryong estudyante, propesyunal at mamamayan sa loob at labas ng bansa na nagsisilbing daluyan ng kanilang galit sa rehimeng Arroyo.

AB

Pagsulong ng rebolusyong agraryo sa Quezon

Hakbang-hakbang na sumusulong ang rebolusyong agraryo sa prubinsya ng Quezon. Noong nakaraang mga buwan, isang serye ng pakikipagnegosasyon ang inilunsad ng mga magkokopra sa ilang baryo sa South Quezon upang ihapag sa isang malaking panginoong maylupa (PML) ang ilang kahilingan sa ilalim ng minimum na programa ng rebolusyong agraryo.

Nag-umpisa ang interbaryong kampanya ng mga mag-

sasaka noong 2004. Sa sama-samang pagkilos ng mga organisasyong masa na pinamunuan ng mga sangay ng Partido sa kalahok na mga baryo at sa tulong ng Bagong Hukbong Bayan, maayos na nabuo ang panlipunang pagsisiyasat at nagbalangkas ng plano para sa kampanya. Natukoy ang PML na target ng laban para sa pagbabago ng partihan.

Ang PML na ito ang pinakamalaking asendero, komersyante at usurerong nagsasamantala sa mamamayan ng ilang barangay sa prubinsya. Aabot sa 150 ektarya ang pag-aari niyang mga produktibong niyugan. Hindi kukulangin sa 100 pamilya ng

“Moro”, mula sa pahina 7

nisahin nito ang iba’t ibang sektor ng mamamayang Moro, itataguyod ang mga pakikibaka para sa paglutas ng mga partikular at saligang suliranin nila at tutulong sa pagtatatag ng mga larangang gerilya sa mga lugar na walang kumikilos na iba pang rebolusyonaryong organisasyon ng Moro. Magrekrut ito ng mga Moro para umanib sa Bagong Hukbong Bayan.

Binati ng NDFP-Mindanao ang pagkakatatag ng MRLO. Ayon sa NDFP, palalakasin pa nito ang armadong pakikibaka para sa pagpapasya-sa-sarili at para sa pambansang kalaayaan at demokrasya, at pahihigpitin ang pakikipag-ugnayan, pakikipagkaisa at pakikipagtulungan sa Moro Islamic Liberation Front at Moro National Liberation Front at sa iba pang mga progresibong organisasyon ng Bangsamoro.

Sa komunike nito, kinundena ng MRLO ang patuloy na inhustisyang dinaranas ng mamamayang Moro. “Patuloy na pinagtataksilan at nilalapastangan ng mga kolonyalista at ng lokal na naghaharing uri ang Bangsamoro.” Sinabi rin nito na ang ilang naghaharing

Bangsamoro ay nagtaksil din sa kanila habang pinangangalagaan ang interes ng kanilang uri at angkan.

Nagbalik-tanaw ang MRLO sa kasaysayan at kinundena nito ang mga mapanlinlang at mapagsamantalang kasunduan sa nakaraan, tulad ng Kiram-Bates Treaty noong panahon ng okupasyon ng imperyalismong US na nagpormalisa sa pananakop ng US sa mamamayang Moro, at ng GRP-MNLF Tripoli Agreement na ipinataw ng diktadurang Marcos sa mamamayang Moro at naggawad ng huwad na awtonomiya sa Bangsamoro.

Ginunita rin ng mga delegado ang hindi mabilang na mga karumal-dumal na kalupitang ipinalasap sa Bangsamoro, tulad ng masaker sa Bud Dajo sa Jolo sa panahon ng kolonyalismong Amerikano, ng Jabbidah at Buldon masaker sa panahon ni Marcos, at ng panununog at pananalasa ng rehimeng US-Estrada sa kanilang mga komunidad at moske.

Anang MRLO, patuloy ang diskriminasyon at kalupitan laban sa Bangsamoro. “Ipinapakita ng kasalukuyang todo-todong digma na inilulunsad ng rehimeng US-

Arroyo ang matinding kalupitan ng naghaharing uri at imperyalismong US sa mamamayang Moro. Hindi iginagalang ang kultura at tradisyon ng mga Pilipinong Muslim, na pinagbibintangang mga terorista at binibiktima ng terorismo ng estado. Ginagamit ng imperyalistang US ang gera laban sa terorismo upang palakasin ang presensya nito sa Mindanao, partikular sa mga erya ng Moro, at higit na mapahigpit ang kontrol nito sa Pilipinas at iba pang bansa sa Southeast Asia.”

Nanawagan ang MRLO sa Bangsamoro na makibaka upang mapangalagaan ang kanilang karapatan laban sa diskriminasyon, sobinismo, kaharasan at pang-aapi. Anito, gagamitin nito ang mga pamamaraang ligal at ekstraligal, hayag at lihim at magsasagawa ng mga inisyatibang diplomatiko upang makamit ang mga layunin ng MRLO. Ngunit inilinaw ng MRLO na tanging sa pamamagitan ng rebolusyonaryong pakikibaka lamang mapoprotektahan ng Bangsamoro ang kanilang lupang tinubuan, makamit ang respeto ng ibang mamamayan at matagumpay na maitatayo ang pampulitikang kapangyarihan. **AB**

maralitang magsasaka ang umaasa rito para sa kanilang kabuhayan at tirahan.

Mabilis na nakamkam ng PML ang mga lupain dulot ng sistemang sanla. Dahil sa hirap ng buhay, ang mga mababa at panggitnang magsasaka ay napipilitang magsanla sa kanya ng kanilang lupang minana pa nila sa kanilang mga ninuno. Aabot sa sangkatlo ng buong niyugang pag-aari ng PML ang napasakanya sa pamamagitan ng pag-iilit ng lupa ng mga magsasakang hindi nakapagbayad ng kanilang mga utang.

Bago inilunsad ang pakikibaka ng mga magkokopra, umiiral sa mga niyugan ng PML ang mapagsamantalang partihang 60-40 pabor sa panginoong maylupa. Ang lahat ng gastos sa pagkokopra ay sagot ng kasamá at ng kanyang kabakas o katulong sa pagtatrabaho sa niyugan tuwing nagkokopra. Kalimitang gastos sa pagkokopra ang pagkawit (pagsungkit ng niyog), pagtapas (pagtanggal ng bunot), pagtabas at pagkarga. Sa nasabing partihan, inaawas muna ang 60% parte ng PML sa kabuuang kita sa pagkokopra, at pagkatapos ay paghahatian muli ng kasamá at ng kanyang kabakas ang natitirang 40% matapos ibawas dito ang lahat ng gastos.

Walang kapagud-pagod na tumatabo ang PML ng minimum na ₱5,382 sa bawat ektaryang niyugan tuwing nagkokopra. Aabot sa ₱807,300 ang kinikita niya mula sa kabuuang 150 ektaryang niyugan. Samantala, ₱1,188 lamang kada ektarya ang natitirang parte para sa mga aktwal na nagtatrabaho matapos kaltasin ang lahat ng gastos. Sa pantay na paghahatian nila, ₱594 ang napupunta sa bawat isa. Sa sobrang liit ng kanilang parte, kulang na kulang ito para mabayaran ang naipon nilang utang sa konsumo at tustusan ang

mga gastos ng pamilya.

Kontrolado rin ng PML ang presyo ng kopra dahil pag-aari niya ang pinakamalaking lokal na mga pamilihan ng kopra sa lugar. Lalong nadaragdagan ang nahuhuthot niyang kita mula sa mga magsasaka dahil nagtatakda siya ng napakababang presyo sa kopra, na higit na mababa kung ihahambing sa presyo ng bilihan sa Lucena City. Sa pamamagitan nito, naku-kupitan pa niya ang dapat na napupunta sa kita ng mga magsasaka.

Aabot din sa 15-25% ang kinakaltas niya sa timbang ng kopra bilang "resikada", dahil hindi pa umano ito lubusang natutuyo at may taglay pang tubig na nakapagpapabigat dito. Awtomatiko niya itong inaawas kahit wala siyang instrumento para sukatin ang antas ng pagkatuyo ng kopra. Dalawang kilo hanggang apat na kilo naman ang arbitraryong kinakaltas ng PML para sa tara o porsyentong ibinabawas sa timbang ng kopra depende kung plastik o debanda (kustal) ang ginamit na sako. Bukod rito, dinadaya rin niya ang mismong timbangan at ang pagkukwenta at itinatago niya sa mga magkokopra ang tunay na pisada o bigat ng kopra. Sa kabila ng lahat ng pandarayang ito, napipilitan ang mga magkokopra na sa kanya pa rin dalhin at ibenta ang kanilang produkto dahil sa laki ng pagkakautang nila sa kanya.

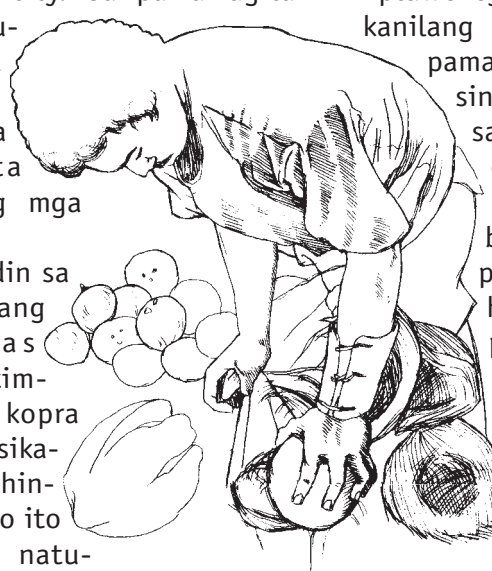
Mapagbantay din ang PML na ito sa anumang mga banta sa

kanyang interes. Nalantad pang lalo ang kanyang mapanlinlang na katangian noong minsang matunugan niya ang ginagawang pagkilos ng mamamayan laban sa kanya. Pansamantala niyang bina-go ang partihan sa ilang mga kasamá tungong 50-50, na bawas na ang gastos sa pagkakarga. Hindi pa nakuntento, pinilit pa niyang palaparin ang kanyang pyudal na impluwensya at ipreserba ang kanilang katapatan sa kanya sa pamamagitan ng pagpiprinta niya bilang ninong sa mga kasalan at binyagan.

Ngunit hindi umu-bra ang lahat ng mga panloloko ng PML sa harap ng kolektibong pagkilos at mahigpit na pagkakaisa ng mamamayan. Noong Hulyo 7, nagtamo ng panimulang tagumpay sa kanilang laban ang mga magkokopra.

Mula sa tagibang na hatiang 60-40 pabor sa PML, napataas nila ang hatian tungong 50-50 sa panimula. Naigiit din nila sa PML na sagutin ang bayad sa pagkakawit at kalahati ng gastos sa pagkakarga mula sa dating kalakarang sagot ng magkokopra ang buong gastos sa produksyon.

Napataas din nila ang sahod sa pagkakawit mula ₱120 tungong ₱150. Naigiit nilang huwag nang kaltasan ng PML ng resikada ang kopra. Kung dati'y dalawang kilo ang awtomatikong kinakaltas kapag plastik na sako ang gamit, titimbangin na muna ang sako at saka ito ibabawas sa aktwal na timbang ng kopra. Mag-iisyu rin ng malinaw na kwentada sa pisada. Ipapaskil ang presyo ng kopra. At bibigyang-katiyakan ang pusisyon sa lupa ng mga magsasaka. **AB**

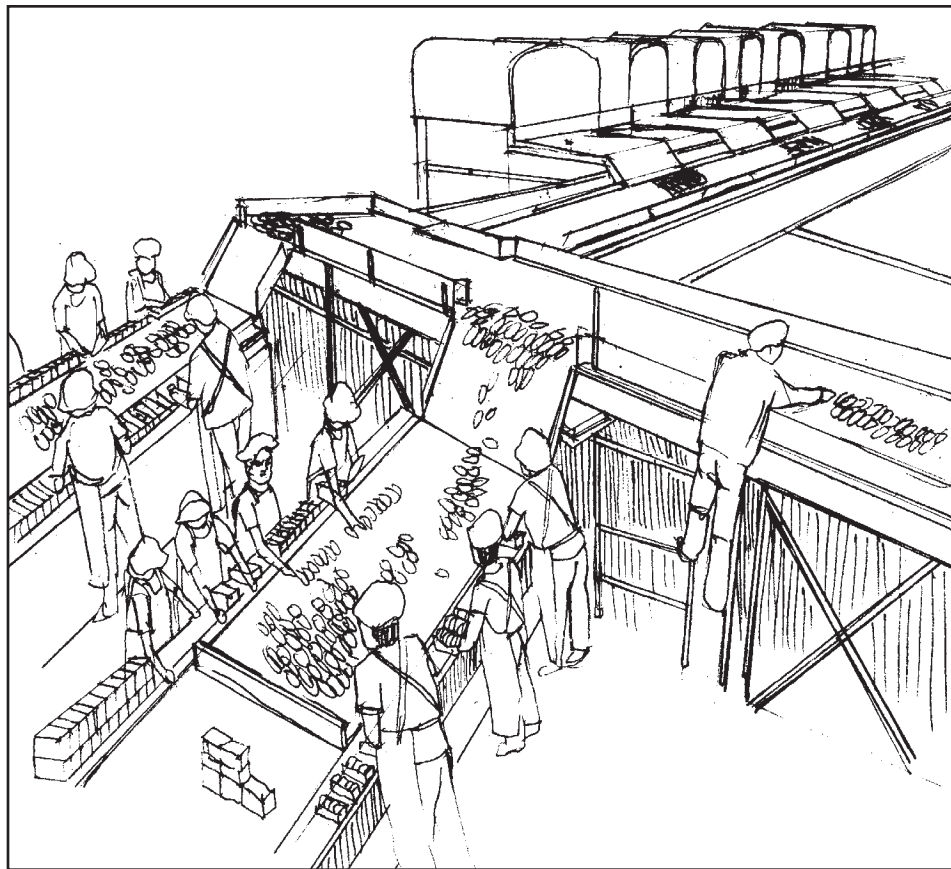
Kontraktwalisasyon sa mga engklabong industriyal

Tinatahi ng kahabaan ng General Luis St. (mula bayan ng Novaliches hanggang Malinta South Superhighway Exit) ang tatlong magkakanugnog na malalaking syudad sa National Capital Region—ang Quezon City, Caloocan at Valenzuela.

Sa biglang tingin, animo'y patay at wasak na ang lugar sa paligid at sa kahabaan ng Gen. Luis—biktima ng walang habas na pagsalakay ng neoliberal na patakaran ng globalisasyon na naging sanhi ng pagsasara ng malalaking pabrika at paglipat sa ibang rehiyon, kundi man ibang bansa. Sa mga tabi nito makikita ang naglalakihang bodega, mga abandunadong gusali at sarisaring maliliit na tindahan. Lingid sa kaalaman ng mga dumaraan, ikinukubli ng mga gusaling ito ang masahol na kalagayan ng daanlibong manggagawang walang pakundanggang sinasamantala at inaapi.

Matatagpuan sa paligid at mga eskinita ng Gen. Luis ang anim na malalaking barangay. Tinatayang aabot sa 150,000 ang mga manggagawang nagtatrabaho sa mga pabrikang pinalilibutan ng kanilang mga komunidad. Halos lahat sa kanila ay maituturing na mga manggagawa sa malamanupaktura o mababang antas ng industriya. Hindi bababa sa 200 ang mga pabrika rito na nag-eempleyo ng tig-iilandaang manggagawa na may mababang antas ng kasayan.

Isa sa pinakamalalaking pabrika rito ang pagawaan ng Rebisco (Republic Biscuit Corporation) na gumagawa ng mga biskwit at iba pang pagkain. Kung isasama ang

mga kapatid nitong pabrika na Nutrinsnack, Stateline, JBC Foods (tagagawa ng Happy Peanuts) at Pinnacle, aabot sa 4,000 manggagawa ang ineempleyo nito. Isa pa ang pabrika ng Zest-O na gumagawa ng Zest-O Juice at RC cola. Bukod sa mga pabrikang nagmamamupaktura ng pagkain at inumin, mayroon din ditong gumagawa ng mga mwebles na kahoy at metal, plastik, mga kagamitang-bahay, mga kagamitan sa konstruksyon, paaralan, pananahi, sasakyan at kung anu-ano pa.

Karamihan ng mga pabrika sa engklabong ito ay pagmamay-ari ng mga negosyanteng kasapi ng Filipino-Chinese Chamber of Commerce Inc. Pinakamalaki rito ang may-ari ng Rebisco na si Jacinto Ng, malapit na kaibigan ni

Joseph Estrada at may-ari rin ng iba pang pabrika ng pagkain at inumin, isang bangko, mamahaling subdibisyon at iba pang lupain sa loob at labas ng bansa. Narito rin ang mga pabrika ni Alfredo Yao, isa pang malaking negosyante.

Aabot sa 60% ng mga manggagawa rito ay kontraktwal at kaswal kahit lima o anim na taon na silang nagtatrabaho sa parehong pabrika. Ang iba naman ay palipatlipat lamang sa magkakalapit na pabrika. Walang pag-asa ang naturang mga manggagawa na maging regular at magkaroon ng seguridad sa trabaho gaano pa man kahaba ang kanilang kontrata.

Laganap sa lugar na ito ang paggamit ng mga ahensya sa empleyo (*employment agency*) bilang di-tuwirang paraan ng kontraktwa-

lisasyon sa paggawa. Ginagampanan ng mga ahensyang ito ang dapat na gawain ng mga departamento ng paggawa (*human resource department*) ng mga pabrika sa lugar. Sa pamamagitan ng mga ahensyang ito, naiikutan ng mga kapitalista ang batas na nagbabawal sa pagkuha ng kontraktwal na manggagawa at nag-oobligang gawing regular ang manggagawa matapos ang anim na buwang empleyo. Sa halip na gawing regular ang mga manggagawa, ginawang kundisyon ang pagmyembro nila sa mga *employment agency* upang makapagtuluy-tuloy sa trabaho.

Ang mga ahensyang ito ang tanging direktang nakikipag-ugnayan sa mga kapitalista kaugnay ng pag-eempleyo sa mga manggagawa. Kadalasan, ang mga ahensyang ito ay kasosyo kundi man itinayo ng mga kapitalista mismo, pero nagmamantine ng hiwalay na identidad at rehistro. Kunwa'y ang mga ahensya ang direktang nag-eempleyo at nagsisiente sa mga manggagawa, nagpapataw ng mga kundisyon at nagpapasahod sa kanila. Pinalalabas nila na ang mga manggagawa ay empleyado ng mga ahensya at sa gayon ay ligtas sa anumang obligasyon ang mga kapitalista.

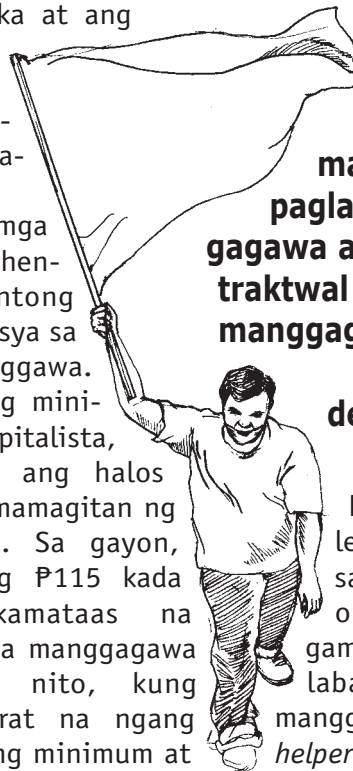
Sa kontrata pa lamang sa ahensya, may kundisyon sa mahigpit na pagbabawal sa pagsapi sa anumang asosasyon nang walang pahintulot ang kumpanya. Anumang paglabag sa kundisyong ito ay magreresulta sa kagyat na pagkakatanggal sa trabaho. Hindi kataka-taka na, kung saan may unyon, karamihan ng mga ito ay unyon na itinayo ng kumpanya mismo. Binabantaan din ng mga ahensya ang mga manggagawa para hindi magsiwalat ng pinasukan nilang mga kundisyon. Kaya't may mga pagkakataon na mismong ang pangalan ng pinag-

tatrabahuang pabrika at ang mga kundisyon ng kanilang paggawa ay takot na masam-bit ng mga manggagawa.

Sa kontrata ng mga manggagawa sa ahensya, may porsyentong kakaltasin ang ahensya sa sahod ng mga manggagawa. Magpasahod man ng minimum ang mga kapitalista, nababawi rin nila ang halos kalahati nito sa pamamagitan ng samutsaring kaltas. Sa gayon, aabot lamang nang P115 kada araw ang pinakamataas na natatanggap ng mga manggagawarito. Napakababa nito, kung ikukumpara sa barat na ngang P275 na nakatakang minimum at laluna kung ikukumpara sa P725 na arawang pangangailangan ng isang anim kataong pamilya. May kinakaltas pa ang ahensya mula sa sahod ng mga manggagawa para raw sa kanilang mga benepisyo. Ngunit bukod sa kakarampot na bilang ng mga manggagawang may SSS, mayorya sa kanila ay walang anumang natatanggap na benepisyo at seguro.

Ipinatutupad sa engklabong ito ang patakarang "no work, no pay." Walang pinahihintulutang bakasyon tulad ng *sick leave*, *maternity leave* at *vacation leave*. Ni walang bayad na *day-off*, tulad ng pinahihintulutan sa mga kasambahay at iba pang manggagawa sa serbisyo.

Hindi na bago sa Pilipinas ang paggamit ng mga *employment agency* (tinatawag ring *placement* at *recruitment agency*) para makapagtrabaho. Malaon nang kinakasan ng mga kapitalista ang mga ahensya sa empleyo ng mga manggagawa sa serbisyo katulad ng mga gwardya, istibador, karpintero, sakada, kasambahay, tindera at katulad ng mga ito, upang baratin sila sa sweldo, pana-pana-

Napakahalaga sa gayon ng magkakapit-bisig na paglaban ng mga manggagawa at paparaming kontraktwal at iba pang malamanggagawa, kasama ang iba pang demokratikong uri...

hon lamang silang iempleyo at madaling idispatsa sa anumang dahilan. Malaon na ring ito ang ginagamit sa pagrerekut para sa labas ng bansa ng mga manggagawa at mga *domestic helper* (utusan sa bahay) na di lamang mura kundi masunurin din at kimi.

Sa pagsapit ng dekada 1990, naging laganap na sa buong pandaigdigang sistemang kapitalista at maging sa loob ng bansa ang ganitong kalakaran sa pag-eempleyo ng mga manggagawa sa mga pabrika at kawani sa mga tanggapan.

Dito sa bansa, ibayong mas malaki na at papalaki pa ang bilang ng mga kontraktwal habang lalong papaliit ang bilang ng mga regular. Maramihang inilalaglag ng ganito ang mga manggagawa sa kategorya ng malamanggagawa. Ibayong pinalalaki nito ang disempleyo at parsyal na disempleyo at lalong nagpapatingkad sa malapyudal na katangian ng ekonomya.

Napakahalaga sa gayon ng magkakapit-bisig na paglaban ng mga manggagawa at paparaming kontraktwal at iba pang malamanggagawa, kasama ang iba pang demokratikong uri, para maibagsak at mapalitan ang umiiral na lubhang mapagsamantala at mapangaping malakolonyal at malapyudal na sistema sa bansa.

AB

G8: Dagdag na mga pasakit at insulto

Mariing binatikos ng mga progresibo at demokratikong mamamayan sa buong daigdig ang pinakahuling panloloko ng Group of 8 (G8) na nakatuon sa pagpapaliit diumano ng pasaning utang ng pinakamahihirap na bansa sa daigdig. Ginanap ang pinakahuling pulong ng G8 sa Gleaneagles, Scotland nitong Hulyo 8-9. Ang G8 ang grupo ng walong pinakamayayamang imperyalistang bansa sa buong mundo—ang US, Great Britain, France, Germany, Italy, Japan, Canada at Russia.

Isa sa mga mapanlinlang na pangako ng G8 ang “pagpatawad” ng \$40 bilyon sa kabuuang utang panlabas ng 18 bansang pinakabaon sa utang. Napakaliit ng halaga na ito kung ihahambing sa \$2.3 trilyong kabuuang utang panlabas ng mahihirap na bansa sa Asia, Africa at Latin America. Kung tutuusin, makailang beses nang nabayaran nitong mga bansa ang kanilang mga utang at ang tanging binabayaran ng mga ito ay ang interes sa mga utang na ipinapatong ng mga myembro ng G8. Dahil mismo sa kasibaan ng mga bansang nasa G8, lumaki nang ilang ulit ang \$25 bilyong utang ng 60 pinakamahihirap na bansa noong 1970 at umabot ito sa \$523 bilyon pagsapit ng 2002. Mula 1970-2002, nakapagbayad na sila ng \$550 bilyong prinsipal at interes, subalit may \$523 bilyon pa rin silang bayarin.

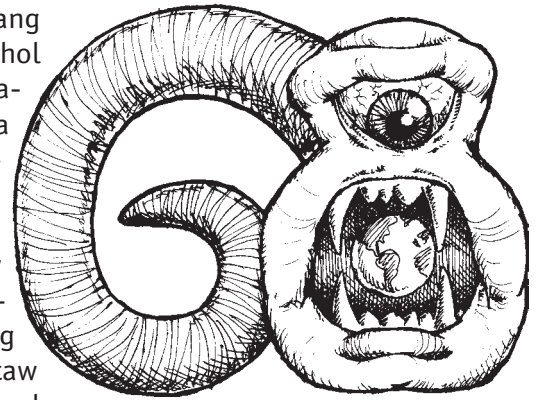
Dahil dito, aabot sa 20-25% ng kita sa eksport ng mahihirap na bansa ang napupunta sa bayad-utang. Samantala, hindig-hindi naglalaan ng mahigit 4% ng kanilang kita sa eksport ang anumang bansa sa Europe para sa bayad-utang dahil masama umano ito para sa kanilang ekonomya.

Ngunit hindi tumitigil dito ang panggagantso ng G8. Mas masahol pa sa nakaiinsultong “pagpatawad” ng utang ang mga kaakibat na kundisyong ipinapataw ng G8 sa mga bansang “patatawarin”. Kabilang sa mga kundisyong ito ang diumano’y mga hakbang laban sa korapsyon at mga repormang dinisenyo lamang para maipataw at maipatupad ang mga neoliberal na patakaran tungo sa ibayong liberalisasyon ng pamumuhunan at kalakalan, pribatisasyon at deregulasyon. Ang mismong mga kundisyong ito ang sanhi ng pagkaatrasado, pagdarahop at pagkakabaon sa utang ng mga bansang nais umanong hanguin ng G8 sa kahirapan.

Matingkad na halimbawa rito ang mga bansa sa sub-Saharan Africa na nawalan ng aabot sa \$272 bilyong kita dahil sa 20 taong pananalasa ng liberalisasyon sa kalakalan na sumira sa lokal na kabuhayan. Mapagkakasya na sana ang \$272 bilyon para pawiin ang kabuuang \$204 bilyong utang ng rehiyon at may malalabi pang halaga para mapag-aral at mabakunahan ang bawat bata rito.

Kaugnay nito, nananawagan si Jose Ma. Sison, tagapangulo ng International League of Peoples’ Struggle na dapat kumilos ang mamamayan sa buong daigdig upang igiit ang tahasang pagkansela ng kabuuang utang ng lahat ng mahihirap na bansa dahil ilang ulit nang nabayaran ang mga ito.

Dapat din aniyang labanan ang mga maling ideyang inilalako ng mga sosyal-demokrata, burges liberal, Trotskyista at mga manggagantso at repormistang NGO na ang imperyalismo ay “mabait, maaring ireporma at katanggap-tanggap.”

Ito ang sagot niya sa pananawagan ng mga repormista sa G8 para “gawing lipas ang kahirapan” at bawasan ang utang ng mga bansa sa Africa, na animo’y may puso at handang tumulong ang mga imperyalista.

Ani Prof. Sison, malulutas lamang ang problema kung isusulong ng mga inaaping mamamayan at ng mga atrasadong bayan ang kanilang pampulitikang kasarinlan sa pulitika at pang-ekonomyang soberanya laban sa mga imposisyon ng mga imperyalista at mga lokal nilang papet. Dapat nilang labanan ang mga dikta at panggigipit ng mga imperyalistang kapangyarihan na nais magpataw ng mga patakarang panlipunan at pang-ekonomya sa pamamagitan ng mga imperyalistang ahensya gaya ng IMF, World Bank at World Trade Organization. Dapat nilang itakwil at kanselahin ang lahat ng kamuhi-muhi at mapang-aping utang panlabas.

Dagdag niya: “Inuudyok ang mga pinagsasamantalang mamamayan at bansa na maglunsad ng armadong rebolusyon dahil inilugmok sila ng imperyalismo sa kahirapan sanhi ng pagkamal nito ng supertubo at pagpapairal nito ng pandaigdigang usura. Sa gitna ng lumalalang kundisyon ng pagsasamantala at pang-aapi, makikibaka ang proletaryado at

Teroristang pambobomba, yumanig sa London

Mahigit 50 ang kumpir-madong patay at 700 ang sugatan matapos pasabugin ng teroristang grupong al-Qaeda ang tatlong *underground* na tren at isang bus sa London, United Kingdom nitong Hulyo 7.

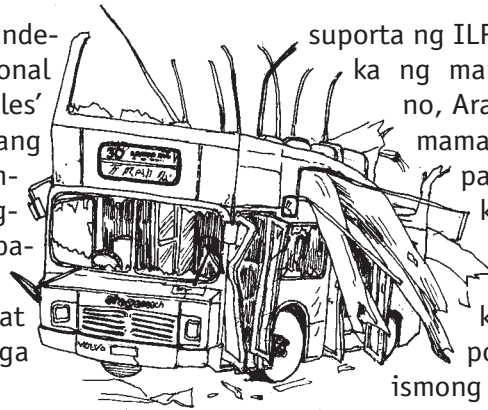
Ganap na 8:50 ng umaga sa London (4:50 ng hapon sa Pilipinas) nang halos magkakasabay na pasabugin ng apat na *suicide bomber* ang tatlong tren sa magkakaibang istasyon. May 42 na napatay dito. Alas-9:47 naman ng umaga sa London (5:47 ng hapon sa Pilipinas) nang pasabugin ang isang bus sa iba pang lugar sa London. Mayroon pang 14 na napatay dito.

Matapos ang pambobomba, isang organisasyong nagpakilalang Group of al-Qaeda of Jihad Organization in Europe ang umaming nagsagawa ng pagpapasabog. Ayon sa mga imbestigador, natukoy na nila ang apat na taong nagsagawa ng pambobomba. Ang tatlo ay British na tubong Pakistan at ang isa ay British din na tubong Jamaica.

Mariing kinundena ng International League of Peoples' Struggle (ILPS) ang naganap na pambobomba at nagpaabot ito ng pakikidalamhati sa mga biktima at sa kanilang mga kamag-anak.

Ayon sa tagapangulo nitong si Jose Ma. Sison, ang gayong mararahas na pang-aatake sa ordinaryong mamamayan ay nagagamit lamang na sangkalan ng mga imperyalista upang bigyang katwiran at itulak ang kanilang mga gerang agresyon at palabuin ang katangiang terorista ng imperyalismo. Gagamitin din ito ng mga imperyalista upang supilin ang mga karapatan ng mamamayan sa loob at labas ng kanilang mga bansa sa ngalan ng kontra-terorismo at sagkaan ang pagbubuo ng pagkakaisang anti-imperyalista ng lahat ng mamamayan sa daigdig.

Simula't sapul, buong-buo ang

suporta ng ILPS sa mga pakikibaka ng mamamayang Palestino, Arabo at iba pang mamamayan sa Middle East para sa pambansang kalayaan at demokrasya. Ngunit hindi nito kinukunsinti at sinusupportahan ang terorismong Al-Qaeda kahit pa malayong mas makitid ang saklaw nito kumpara sa malawakang terorismo ng imperyalismong US at UK.

Sa hiwalay na pahayag ni Gregorio "Ka Roger" Rosal, tagapagsalita ng Partido Komunista ng Pilipinas, sinabi nito na "kahit kailanman ay hindi maaaring bigyang-matwid ang pagtatarget sa mga inosenteng sibilyan, kahit pa ito ay bilang ganti sa malawakang panunupil ng mga imperyalistang US at British laban sa mamamayang Palestino, Iraqi at Afghani at marami pang ibang mamamayan ng daigdig. Ang malawakang pagpatay sa mga sibilyan ay taliwas sa mga rebolusyonaryong prinsipyo." **AB**

mga mamamayan ng mundo para ibagsak ang sistema ng imperyalismo."

Pinupog ng protesta

Bago pa man nagpulong ang G8, kabi-kabilang mga protesta laban sa G8 at sa imperyalismo ang inilunsad sa iba't ibang bahagi ng mundo.

Sa ilalim ng Global Campaign Against Poverty, idinaos ang "March of Whites" noong Hulyo 2 kung saan nagsuot ng puti ang mga raliyista sa iba't ibang dako ng mundo at nanawagan na wakasan ang kahirapan at itigil ang mga imperyalistang gerang agresyong inilulunsad sa ngalan ng anti-

terorismo.

Pinutakti rin ng mga protesta ang mga base militar at embahada ng mga bansang kabilang sa G8. Sa South Korea at Japan, lumagablab ang pagkundena sa presensyang militar ng US sa Asia at iginiit ang agarang paglisan ng mga tropa nito. Sa England, pinagdausan ng protesta ang mga *submarine base* ng US at UK. Kinundena ng mga nagprotesta ang militarisasyon, gerang agresyon at globalisasyon. Sa US, iginiit ng mga nagprotesta sa mga base militar na pauwiin na ang mga tropang Amerikano sa Iraq at Afghanistan.

Naging maingay at makulay din ang kampanya ng iba't ibang inter-

nasyunal na organisasyon at mga artista. Kaugnay nito, isang konsyertong pinamagatang Live8 ang idinaos sa siyam na syudad sa siyam na bansa na nilahukan ng 150 banda at artista para itaas ang antas ng kamulatan ng publiko hinggil sa pagdarahop ng Africa.

Sa mismong Gleneagles, Scotland, ang kilo-kilometrong matataas na de-kuryenteng bakod at ang libu-libong pulis na proteksyon sa pulong ng G8 ay hindi naging balakid sa pagdagsa ng mga demonstrador. Sa loob ng dalawang araw ay nakipaghabulan at nakipagpukpukan ang mga raliyista sa mga pulis na nagpilit na buwagin ang mga kilos protesta. **AB**

Wala nang saysay ang pakikipagnegosasyon sa rehimeng Arroyo--NDFP

INIHAYAG kapwa ng *peace panel* ng National Democratic Front of the Philippines (NDFP) at Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) na wala nang saysay ang pakikipagnegosasyon nito sa rehimeng Arroyo.

Sa isang pahayag, sinabi ni Gregorio "Ka Roger" Rosal, tagapagsalita ng PKP na balewala na ang pakikipag-usap sa isang rehimeng malapit na rin namang bumagsak. Inilabas ng NDFP ang tindig nito matapos ang makaisang-panig na pag-amyenda ng rehimen ng pinag-isang pahayag na mag-aanunsyo sana ng muling pagbubukas ng pormal na negosasyon ngayong buwan. Kabilang sa mga ipinatanggal na pangungusap ng rehimen ay pumapatungkol sa pagbilang sa PKP, BHB at kay Jose Ma. Sison sa talaan ng mga "terorista" at ang mga tangkang pagpatay sa mga konsultant ng NDFP.

Ang mga hakbanging ito ay umaalinsunod sa sagad-sagarang pagsuporta ni Arroyo sa "gera laban sa terorismo" ng US. Sa loob ng apat na taong pag-iral ng rehimeng Arroyo, sunud-sunod na balakid ang inilagay nito sa pagpapatuloy ng usapang pangkapayapaan. Nilapastangan din nito ang lahat ng pirmadong kasunduan.

Ayon sa NDFP at PKP, mas may pag-asang magtagumpay ang usapang pangkapayapaan kapag napatalsik na ang rehimeng Arroyo at napalitan na ito ng isang gubyrong mas seryoso at sinsero sa pagsusulong ng mga kinakailangang repormang sosyo-ekonomiko, pamulitika at konstitusyunal.

Alkalde, utak sa pagpatay sa konsehal sa Davao del Norte

PINABULAANAN ng Armando Dumandan Command ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Front 33 ng Southern Mindanao Region ang paratang na ang BHB ang pumatay kay Virgilio Lacia, isang konsehal ng New Corella, Davao del Norte. Anang BHB, ang utak sa pagpatay kay Lacia, isang progresibo at makabayang konsehal, ay walang iba kundi ang pasistang alkalde ng New Corella na si Jose Federiso. Si Lacia ay pinaslang noong Hulyo 16 ng apat na lalaking nakamotorsiklo habang papauwi sa kanyang bahay.

Ayon kay Marcella Valiente, tagapagsalita ng BHB-ADC, batid ng mga taga-New Corella ang maka-mamamayang paninindigan ni Lacia sa mga lokal at pambansang isyu. Kabaligtaran nito, si Federiso ay kilala sa kanyang mabangis, pasista at kontra-rebolusyonaryong paninindigan at may mahabang rekord ng pagtutumba sa mga itinuturing niyang sagabal sa kanyang paghahari. Bukod kay Lacia, na kalaban niya sa pulitika at nakakuha ng pangalawa sa pinakamataas na boto sa pagkakonsehal noong Mayo 2004, kabilang sa mga biktima ni Federiso ang mga aktibistang manggagawa at magsasaka. Gawi ni Federiso na ibintang ang mga pagpatay sa rebolusyonaryong kilusan.

Kabilang sa mga pinapatay niya si Remigio Rebaja, isang lider-magsasaka na pinaslang noong Abril 10. Bago ito, pinapatay din niya noong Hunyo 21, 2003 si Mateo Sarte, isang lider-manggagawa at konsehal ng Barangay San Roque. Si Federiso rin ang nagpapatay kay Baltazar Medino, isa ring residente ng San Roque.

Kasapi ng Bayan Muna sa Pangasinan, pinaslang

PINASLANG noong Hulyo 6 si Adolfo Aquino, 56, *vice mayor* ng Mapandan, Pangasinan at kasapi ng Bayan Muna (BM). Si Aquino ang ika-56 sa mga myembro at tagasuporta ng BM na napaslang mula noong Abril 2001. Ikasampu na rin siyang myembro ng BM na pinatay ngayong taon.

Pinagbabaril si Aquino ng isang di kilalang lalaki matapos niya pamunuan ang pulong ng Sangguniang Bayan. Nagtamo siya ng pitong tama ng bala. Binaril din ng salarin ang drayber ni Aquino na si Victor Villanueva, na namatay habang inooperahan sa ospital.

Simbahan, nababahala sa militarisasyon sa EV

NAGPAHAYAG ng pagkabahala ang isang internasyunal na konseho ng mga simbhang Protestante hinggil sa malawakang paglabag ng militar sa karapatang-tao ng mamamayan sa Eastern Visayas.

Tumungo sa Samar nitong Hulyo 15 ang isang anim-kataong tim ng World Council of Churches (WCC) matapos imbitahan ng National Council of Churches in the Philippines. Kinausap ng WCC ang mga pamilya ng mga biktima ng paglabag sa karapatang-tao at sa mga organisasyong nagtataguyod sa karapatang-tao. (Pinatay ng militar ang isang lider ng simbahan, si Rev. Edison Lapuz ng UCCP noong Mayo 12 sa San Isidro, Leyte.) Nakabase sa Geneva, Switzerland ang WCC.